

עלון מספר 75

הנשיא ויצמן נתיבי השלום בנימין דה רוטשילד המדע רחובות ראשונים מצאנו יין
נס מעגלים כרמים הבה נגילה יבנה וחבריה בנות ברית אשדוד זמורה ביחד

אלול תשפ"ו

העלון הדיגיטלי

אוגוסט 2026

תוכן עניינים

- דבר העורך – יוסי רזי
- דבר יו"ר המועצה – אבי מלינסקי
- מה נשמע בלשכות המועצה:
- מוסיקה יוצרת קהילה – מלכה סולומונוביץ'
- לשכת בנות ברית אשדוד מסיבת סיום שנת פעילות – עפרה דוד
- מפגש משותף של לשכות "מעגלים" ו"הבה נגילה" – יוסי רוזנברג
- מי אמר "כל העולם הוא במה וכל האנשים והנשים הם רק שחקנים"? – גלית גולוב
- ערב מיוחד עם תקשורת מסוג אחר – נינה לוי
- מפגש בוקר מרגש בלשכת "ביחד" 21.7.2026 – עפרה דוד
- אהבה, חברות, ידע ושמחה - ערב בלתי נשכח בלשכת "מצאנו יין" – ישראל פרקר
- מפגש ט"ו באב בלשכת "הבה נגילה" – ראשון לציון – יוסי רוזנברג
- הצליל השמיני של לשכת נס – מלכה סולומונוביץ'

מנחם מנדל ובלה גרפינקל – צבי תדמור
משפחת ליפשיץ, רחוב איזנברג 2 – צבי תדמור

חלון לעלון

יוסי רזי

דוקטור...אחות...אחות...

דוקטור – עברו שעתיים מאז בדיקת הדם שלקחת. מה התוצאות?
דוקטור - למה צריך לחכות כל כך הרבה זמן ל CT ?
אחות - תקראי לרופא, עדיין יש לי כאבים חזקים.
אחות - בבקשה האינפוזיה נגמרה...
אלו משפטים ששומעים במיון מכל הכיוונים.
לצערי גם אני הגעתי לשם לא מזמן בגלל כאבי בטן קשים.
נבדקתי ע"י סטודנט לסייעוד, ע"י רופא, על ידי אחות. הרופא ביצע אולטרה סאונד ושלח אותי לבדיקת רנטגן.
אחרי ארבע שעות ארוכות הכינו מכתב שיחרור.
כמה דקות לאחר מכן בדק אותי רופא כירורג, ואופס... אין שיחרור יש הפניה לבדיקת CT.
זאת התבצעה לאחר המתנה של שמונה שעות ארוכות, כל הלילה.
למכתב השחרור, ביום השלישי ציפיתי מבוקר עד צהריים
כך שיש לי ותק של שלושה ימים שלמים במיקרוקוסמוס הזה שנקרא קפלן.
ומכאן לעניין – מספר תובנות לגביו, לגבי בית החולים:
היחס של הצוות השתפר (והעבודה אל מול חולים דואגים וקרובי משפחה מטרידים אינה קלה כלל) . אין מה להשוות למה שהיה לפני חמש, עשר שנים. האחיות אדיבות יותר, הרופאים מסבירי פנים, ישנם מכשירים רפואיים משוכללים, ישנה מודעות לניקיון ולזיהומים.
אבל ... הזמן...הזמן...
רק בריאות

דבר יו"ר המועצה

חברות וחברים יקרים

הקיץ הזה מביא אתו שילוב מיוחד של התרגשות אישית עמוקה, לצד עשייה קהילתית מבורכת ומקרבת במועצה שלנו.

החודש זכיתי ללוות את נכדי הרביעי ביום גיוסו לצה"ל – דור שלישי בחיל השריון. הכללתי גם את עצמי בשרשרת זו למרות שהתחלתי דרכי בנח"ל אך צרכי הצבא בשנת 1968 היה יותר שריונאים ואז הועברנו מגדוד 50 של הנח"ל להסבה לשריון, היו אתנו בגדוד חיילים מתנועת "עזרא", לא הייתה שאלה חרדים או לא, הצבא צריך אז עוברים.

אף שזה הנכד הרביעי שאני מלווה בדרך זו ההתרגשות בלב הייתה עצומה כאילו שמדובר בנכד הראשון.

אני נושא תפילה ואיחולים שכל חיינו וחיילותינו יתגייסו לשלום, יעשו חובתם וישובו לביתם בשלום.

לצד ההתרגשות המשפחתית שמחתי לראות את הקהילה שלנו נפגשת ומפגינה את כוחה בלכידות ובחברות. בחודש יולי השתתפנו במופע המהנה במועדון התרבות של המועצה האזורית שלנו "קול הדרום" היה זה ערב נפלא שבו נפגשו רבים מחברי הלשכות במועצה במפגש מעשיר מהנה ומקרב לבבות.

העשייה והמפגשים החברתיים ממשיכים במלוא המרץ וב – 30 באוגוסט ניפגש שוב לערב מהנה למופע של לילך צור – מופע סיפורים תיאטרלי בליווי מסכות.

כולכם מוזמנים בחום לבוא, להמשיך לחזק את הביחד שלנו.

מאחל לכולנו המשך קיץ בטוח, שקט ומלא בעשייה מבורכת.

בברכת חברים חמה.

אבי מלינסקי

יו"ר מועצה אזורית דרום

מה נשמע בלשכות המועצה

מוסיקה יוצרת קהילה - מופע "קול הדרום"

כתבה: מלכה סולומונוביץ'

ביום ראשון, 26 ביולי, התמלא מועדון **קול הדרום** בחיוכים, בשירה ובהתרגשות, במופע נוסטלגי נפלא עם הצמד יוליה ופיליפ.

לקראת האירוע ליווה אותנו חשש שמא בשל המצב הביטחוני יבחרו רבים להישאר בבית. לשמחתנו הרבה, החשש התבדה, והאולם התמלא בחברים ובאורחים שהגיעו ליהנות מערב מוזיקלי מחמם לב.

את הערב פתח יו"ר מועצת הדרום, **אבי מלינסקי**, שבירך את החברים והאורחים הרבים שהגיעו והודה להם על השתתפותם. בדבריו הביע תקווה לראות את הקהל ממשיך להגיע

לאירועי המועדון ולהפוך אותם למסורת של תרבות, מוזיקה ומפגש חברים. אבי הודה גם לצוות המועדון: **אלה בקר, עדנה דוד ומלכה סולומונוביץ** על ארגון הערב ותפעולו.

כבר מן הצלילים הראשונים היה ברור שנוצר חיבור מיוחד עם הצמד – ולא במקרה.

ראשית, בזכות רפרטואר עשיר ומגוון שבוצע ברמה גבוהה במיוחד. קולה המרהיב של יוליה, זמרת אופרה מחוננת, השתלב נפלא עם קולו החם והמרגש של פיליפ. יחד הם העניקו ביצועים נפלאים, ופיליפ הוסיף את קסמו האישי כשהוביל את הקהל בין השירים בהומור, בחן

ובסיפורים קצרים ומחברים. יחד יצאו למסע מוזיקלי בין שאנסונים צרפתיים, שירי אירוויזיון, "שירי שקשוקה" המשלבים מזרח ומערב, להיטים איטלקיים אהובים ועוד.

כשאנשים שרים יחד, הם אינם רק חולקים מנגינה – הם יוצרים קהילה. כיף היה לראות את החיוכים על פני האנשים ושיתוף הפעולה שלהם.

אך החיבור אליהם היה עמוק הרבה יותר מהמוזיקה. גילינו שמדובר בזוג שמתנדב במרכז שיקום ומעניק באמצעות השירה רגעים של שמחה, תקווה ואור לאנשים המתמודדים עם אתגרי החיים. עבורנו, כבני ברית, זו הייתה תזכורת מרגשת לכך שערכי

ההתנדבות והנתינה יכולים לבוא לידי ביטוי גם באמצעות המוזיקה.

וגם הסיפור האישי שלהם כבש את הלב: פיליפ, חבר מקהלה שביקש ללמוד פיתוח קול, הגיע אל המורה היפהפייה יוליה... ומה שהתחיל בשיעורי שירה הסתיים בסיפור אהבה ובנישואים, למרות פער הגילים ביניהם.

במשך כשעתיים נענו יוליה ופיליפ בשמחה לבקשות הקהל, הוסיפו שיר אחר שיר, והקהל הודה ומחא להם כפיים בהנאה והצטרף לשירה.

בימים שבהם המציאות סביבנו אינה פשוטה, ערבים כאלה מזכירים לנו עד כמה כוחה של קהילה חמה ומלוכדת משמעותי. המוזיקה היא הרבה יותר מבידור; היא גשר בין אנשים, מחברת לבבות ויוצרת קהילה בדיוק כפי שאנו שואפים לעשות בבני ברית. תודה לכל מי שהגיע והיה חלק מהערב המיוחד הזה, ולהתראות באירועים הבאים של מועדון **קול הדרום**.

באתר

<https://did.li/6mO6g>

<https://www.facebook.com/share/p/18sqbXUoYF>

לשכת בנות ברית אשדוד מסיבת סיום שנת פעילות

כתבה עפרה דוד

חגיגת סיום שנת הפעילות של לשכת בנות ברית אשדוד מפגש מרגש, מלא בחום, חברות ותחושת שייכות. שמחתי להגיע ולברך את ריטה מאירוביץ ,

נשיאת הלשכה, ואת כל חברות הקבוצה. במהלך השנה האחרונה נרקמה ביניהן חברות אמיתית, המבוססת על אכפתיות, נתינה, שיתוף פעולה והנאה

מהעשייה המשותפת. היה מרגש לראות כיצד קבוצה של נשים הפכה לקהילה מלוכדת, המשלבת פעילות חברתית, התנדבות ותרומה לקהילה לצד קשרים אישיים חמים. יישר כוח לריטה על ההובלה, ההשקעה והמסירות, ולכל חברות הלשכה על שנה משמעותית ומוצלחת. מאחלת לכן להמשיך לצמוח, ליזום.

מפגש משותף של לשכות בני ברית "מעגלים" ו"הבה נגילה" – ראשון לציון

כתב: יוסי רוזנברג, דובר הלשכה.

ערב מרגש ומיוחד התקיים במפגש המשותף של לשכות בני ברית "מעגלים" ו"הבה נגילה" בראשון לציון.

את הערב כיבד בנוכחותו סגן נשיא בני ברית ישראל, מר אבי ארז.

את המפגש פתחו בהרמת כוסית יין נשיאת לשכת "הבה נגילה", שוש גריצמן, ונשיאת לשכת "מעגלים", עופרה דוד. בדבריהן הדגישו את חשיבות האחדות, שיתוף הפעולה, האחוה והתקווה להמשך פעילות משותפת ופורייה בין שתי הלשכות.

בהמשך נהנו החברות והחברים משולחן עשיר ומגוון של מטעמים, שהוכנו באהבה על ידי חברי שתי הלשכות.

בחלק האמנותי זכינו לצפות במופע המרתק "חיים במסכה", בביצועה של השחקנית והיוצרת רינת גליקו. במהלך

המופע שיתפה רינת מספר חברים מהקהל והמחישה בצורה מרגשת ומעוררת מחשבה כיצד המסכות שאנו עוטים משפיעות על חיינו ועל התנהלותנו.

לאחר המופע חגגנו את ימי ההולדת של מספר חברים, וקינחנו בעוגות, פירות, קפה ואווירה חמה ומשפחתית.

ברצוננו להודות מקרב לב לכל החברים והחברות שתרמו להצלחת הערב, ובמיוחד לנשיאות הלשכות – שוש גריצמן ועופרה דוד – על היוזמה, ההובלה ושיתוף הפעולה. תודה מיוחדת לסגנית יו"ר לשכת "הבה נגילה", רותי טסל, לחברות ועדת הקולינריה מלכה בר ורחל מיכאלי, וכן לתורמים רחל ושמעון טסל, ניצה ואבי דודוביץ – על

ההשקעה, המסירות והעבודה הרבה שהפכו את הערב להצלחה גדולה.

ולסיום, אנו מאחלים החלמה מהירה ובריאות שלמה לחברינו: טובה גלברג, פטר פלד, מלכה לוי ועל צדיק. אנו מאחלים לכולכם בריאות מלאה ומקווים לראות אתכם עמנו במפגש הבא.

מי היה זה שאמר "כל העולם הוא במה וכל האנשים והנשים הם רק שחקנים"?

(כטוב בעיניכם, שייקספיר).

כתבה : גלית גולוב

הערב, מוצ"ש, 11/7/2026, במועדון תמר אבן בראשון לציון חברו שתי לשכות בני ברית יחדיו- "הבה נגילה", בראשות הנשיאה שוש גריצמן ו"מעגלים" עם נשיאתנו, עופרה דוד.

שתי הנשיאות ברכו את החברים/ות. כבדו אותנו בנוכחותם אבי ארז, סגן נשיא בני ברית ישראל ורעייתו עופרה.

גילינו יחדיו את השחקנית רינת גליקו במופע מסיכות מרתק ואותנטי.

את המסיכות המיוחדות, בסגנון קומדיה דל ארטה, יצרה האמנית המוכשרת, יהודית גרינשפן.

רינת היא שחקנית תיאטרון. למדה בסמינר הקיבוצים. התמחתה בלימודי משחק גם באיטליה וצרפת. שיחקה בתיאטראות כמו "הקאמרי" וב"אורנה פורת".

המופע עם מסיכות, חיקוי לדמויות שפוגשים בחיים. לטענת רינת, אנשים עוטים מסיכות כל העת.

במופע רינת מופיעה כזקנה, נערה צעירה, גבר מבוגר דיכאוני.

המסכה אמורה להעביר ולאפיין את המצב הנפשי.

היא מאפשרת חופש כשאנו מסתתרים מאחוריה. בעזרתה אנו כמו לובשים דמות.

שפת גוף - מדברת, משקפת.

ובשלב זה כלל ללא דיבור ורק באמצעות סדרת מסיכות הציגה רינת את דמות העברין, הנהנתן- הצחקן, הסנובית הנוקשה, ואת הטיפוס המקופח.

באמצעות שפת הגוף בלבד הצליחה להעביר את התשדורת של הדמות.

המשיכה עם דמותה של "צמרת", מנחת סדנאות מקרבת. ולקינוח עם ילדת גן מיוחדת מגן טרום טרום חובה.

וכבשה את לבנו באפיון הכל כל כך מדויק של כל דמות.

במופע רינת שילבה בדיחות בטעם רב שגרמו לנו לצחוק וליהנות.

היא גם שיתפה את גלית גולוב ואת אריאל טמיר באימפרוביזציה של בחור בריון שמנסה ללמד בחור חנון להתחיל עם בחורה. והחברים התפוצצו מצחוק.

כשנשאלה לגבי הופעה בפני ילדים ציינה שיש לה גם מופע ילדים "החיים עפ"י ריקו", כדי לא להפחיד עם המסכות.

נהנינו ביותר, והמופע מומלץ.

בהמשך חגגנו ימי הולדת כשעל תחום זה מופקדים יעל מזרחי הראל וגלעד וייס. במצגת נהדרת המשתפת בני זוג ומשפחה מברכים את החוגגים, כשזרים על ראשיהם, והיום משתי הלשכות:

דוד חזן, יעקב חצבני ושוש נקדימון מ"מעגלים". יובל ויעל מ"הבה נגילה". הכרנו בזכות המצגות התמונות והברכות המרגשות את בני המשפחה של החוגגים.

לאירוח בשולחנות בופה, כיד המלך, היו אחראים הפעם, דבורה וראובן אורן מ"מעגלים" וצוות החברים מלשכת "הבה נגילה" - רחל מיכאלי, מלכה בר, רותי ושמעון, ניצה ואבי - ולהם התודה והברכה.

שירבו מפגשים שכאלה

ערב מיוחד עם תקשורת מסוג אחר

כתבה: נינה לוי

חברי לשכת "נס" נפגשנו במוצ"ש 18.7.2026 בביתם של שוש ויורם לשם, למפגש מיוחד במינו, שהוקדש כולו לתקשורת מסוג אחר. למרות שאנחנו צועדים יחד ומכירים כבר כמעט שלוש שנים, הערב הזה הוכיח שתמיד יש עוד מה לגלות וללמוד אחד על השני.

את הערב פתחה הנשיאה מלכה סולומונוביץ בברכה על בחירת נשיא חדש לבני ברית העולמי.

את המפגש הובילו חברותינו זהבה דביר ואסתי פלדמסר שהכינו עבורנו פעילויות מרתקות ומקרבות.

דרך הפעילויות היצירתיות של טריוויה אנושית ומשחקי קלפים זכינו להעמיק את ההיכרות בינינו, לגלות פנים חדשות אצל חברי הקבוצה וליצור חיבורים עמוקים עוד יותר.

במהלך הערב שמענו תובנות מרתקות מזהבה על אושר ועל מרכיבי האושר בחיינו שהם 30% גנטיקה, 20% הסביבה שלנו ו 50% כוח פנימי – תזכורת נהדרת לכך שחלק משמעותי מהאושר נמצא לגמרי בידיים שלנו. רווחה נפשית תלויה בנו כמו שכתוב במסכת אבות "מיהו העשיר, השמח בחלקו".

היה זה ערב מקרב, ידידותי, נעים ומלא באנרגיות טובות. תודה רבה לאסתי וזהבה על הארגון, ההשקעה והמחשבה, ותודה לכולם על הפתיחות והשותפות.

תודה ענקית לשוש ויורם על האירוח המושקע.

מפגש בוקר מרגש בלשכת "ביחד" 21.7.2026

כתבה עופרה דוד

במפגש הבוקר של נשות לשכת "ביחד" זכינו לשמוע את סיפורה המרתק של עו"ד בת אל טסמה - טייה, פעילה חברתית שעלתה לישראל מאתיופיה בגיל 9 במסגרת מבצע שלמה בשנת 1991, יחד עם כ-14,000 מיהודי אתיופיה.

את בת אל הזמינה ברכה צוילך, נשיאת הלשכה, המכירה אותה מעבודתן המשותפת באגף הנוער בעיריית ראשל"צ.

ברכה סיפרה על שיתוף הפעולה ביניהן בקידום ילדים ממוצא אתיופי, ושילובם בכיתות מחוננים, ועל פועלה של בת אל להעמקת ההיכרות עם מורשת יהדות אתיופיה.

את המפגש פתחה בת אל

בריקוד אתיופי ססגוני, שהכניס את המשתתפות לאווירת התרבות והמורשת.

בת אל שיתפה בזיכרונות ילדותה, בקשיי החיים לצד רדיפות ואנטישמיות, אך גם בערכים שעליהם גדלה – הכנסת אורחים, ערבות הדדית, אמונה ושמירה על המסורת.

היא סיפרה כי הכפרים היהודיים הוקמו סמוך למקורות מים, מתוך הקפדה על דיני הטהרה,

ובכל כפר ניצב בית כנסת שעליו התנוסס מגן דוד. עוד סיפרה בגאווה כי במשפחתה יש שני קייסים, וכי דודה היה מראשי הכפר.

במפגש חגגנו בשמחה יום הולדת לחברתנו שלמציון.

היה זה מפגש מרגש ומעשיר, שהעמיק את היכרותנו עם

סיפורה המיוחד של יהדות אתיופיה ועם תרומתה הייחודית לחברה הישראלית.

תודה לברכה צויליך על היוזמה ולבת אל על הרצאה מרתקת, מעוררת השראה ומלאת ערכים.

תודה להדר זינגר שאירחה אותנו באווירה מקסימה.

כיבדה אותנו בנוכחותה מלכה סולומונוביץ, מנטורית הלשכה ויו"ר בני ברית ישראל.

אהבה, חברות, ידע ושמחה - ערב בלתי נשכח בלשכת בני ברית "מצאנו יין" בראשל"צ

כתב ישראל פרקר - לשכת בני ברית "מצאנו יין" בראשון לציון.

חודש יולי חלף במהירות, וחברי לשכת בני ברית "מצאנו יין" בראשון לציון התכנסו שוב לערב חברתי, מרגש, מהנה ומעשיר, ששילב אווירה חגיגית, הרצאה מרתקת ומפגש חברים חם.

את הערב פתחנו בהרמת כוס יין לחיים, ולאחריה ברכה נשיאת הלשכה, יפה דמסקי את המשתתפים בדברים מרגשים לרגל ט"ו באב - חג האהבה.

בדבריה אמרה:

"אני שמחה לפגוש את כולכם בחגיגת חג האהבה.

אמנם ט"ו באב כבר חלף לפני מספר ימים, אך אני

מאמינה שאת חג האהבה כולנו צריכים לחגוג במשך

כל השנה. אני מאחלת לכולנו שפע של אהבה, כבוד,

סבלנות, הקשבה, חברות טובה ופרגון זה לזה.

שנרבה אהבת חינוך, חיוך והושטת יד, ונזכה לימים

של שלוה, בריאות ושמחה. לכבוד החג קישטנו את האולם בצבעי אדום ולבן, ואני מזמינה

כל אחד ואחת לכתוב מדי יום משפט אהבה קטן לבן או לבת הזוג." (ואף חילקה קלפים

לבנים למטרה זו)

האולם לבש חג, כשהצבעים אדום, זהב ולבן שלטו בעיצוב ובאווירה החמה, בזכות המארחים ריקי ושמיל קלפר. בהמשך נערך טקס קצר ומרגש, ובו הוענקו עיצי פרחים, ברכות וחיבוקים חמים לחברי הלשכה שחגגו יום הולדת במהלך החודש האחרון, דוד אפלבוים ותמר אברמוב.

בחלק המרכזי של הערב כובו האורות, המצגת עלתה על המסך, והמשתתפים זכו להרצאה מרתקת מפי שוש (שושנה) בלסנהיים, חוקרת, מרצה ומומחית לעולם האסלאם, המזרח התיכון ומדינות המפרץ.

הרצאתה, "איראן מול העולם - המאבק על ההגמוניה במזרח התיכון", ריתקה את הקהל לכל אורכה. בלסנהיים, המרצה דרך

קבע במוסדות תרבות, רשויות מקומיות וארגונים חברתיים, הציגה ידע רחב, ניסיון רב וניתוח גיאופוליטי מעמיק של המציאות המורכבת באזורנו.

במהלך ההרצאה סקרה שוש בהרחבה שורה של נושאים

מרכזיים ובהם מבנה השלטון באיראן ומאחורי הקלעים של משטר האייתוללות, השפעת משמרות המהפכה על קבלת ההחלטות ועל מדיניות החוץ והביטחון, אסטרטגיית "הציר השיעי" והפעלת שלוחותיה של איראן ברחבי המזרח התיכון, יחסי הכוחות בין איראן למדינות המפרץ, הקשרים עם ארצות הברית והמעצמות, וכן מקומם של הנפט והגז בכלכלת איראן ובהשפעתם על מעמדה האזורי והבינלאומי.

הסקירה המקצועית, הבהירה והחדדה שהציגה בלסנהיים העניקה למשתתפים תמונה רחבה ומעמיקה על מאזן

הכוחות במזרח התיכון, על האתגרים הביטחוניים העומדים בפני ישראל ועל ההתפתחויות האפשריות בעתיד. ההרצאה עוררה עניין רב, שאלות ודיון בין המשתתפים.

לאחר ההרצאה עבר הערב לאווירה קלילה ושמחה, כראוי לט"ו באב. החברים נהנו ממוזיקה וריקודים, בזכות חברנו רפי אזולאי, משפע של עוגות טעימות, פירות ומטעמים שהביאו עמם חברי הלשכה, ובעיקר ממפגש חברים חם ומלבב, שהוכיח פעם נוספת כי בלשכת "מצאנו יין" יודעים לשלב בין תרבות, ידע, חברות והנאה.

כך הסתיים עוד ערב מוצלח במיוחד, שהשאיר טעם של עוד וציפייה כבר למפגש הבא.

מפגש ט"ו באב בלשכת "הבה נגילה" – ראשון לציון

כתב יוסי רוזנברג דובר הלשכה

ערב ט"ו באב בלשכת "הבה נגילה" בראשון לציון נפתח בדברי ברכה חמים לכבוד החג מפי נשיאת הלשכה, **שוש גריצמן**.

בהמשך עדכנה הנשיאה את החברים בנושאים שונים הקשורים להמשך פעילות הלשכה, ובירכה את המצטרפים החדשים – **אירית ואלי**, וכן את **יפה ועלי**, שהציגו את עצמם וסיפרו בקצרה על דרכם ועל הצטרפותם ללשכה.

בהמשך הערב זכינו להרצאה מרתקת מפי חבר הלשכה, **פרופ' אלי כהן**, בנושא **התנהגות**

צרכנים במזון ובטיחות

המזון. ההרצאה הייתה מאלפת,

מעשירה ומחדשת, והעניקה

למשתתפים תובנות חשובות על

ההרגלים שלנו בכל הקשור למזון

ולצריכתו.

את החלק האמנותי והחזוייתי של הערב ארגנה **אירית**, שהפעילה את החברים במשחק מהנה סביב השאלה: **מהי משמעות המילה אהבה** "הפעילות יצרה אווירה נעימה, שיתופית ומלאת חיוכים ברוח חג האהבה.

במהלך הערב נהנו המשתתפים מארוחה עשירה וממגוון מאכלים, קינוחים ועוגות טעימות, שהוכנו והובאו באהבה על ידי חברות וחברי הלשכה.

תודה מיוחדת לגזבר הלשכה פלד פטר על ניהול הכספים ועל הצגת הדוח הכספי לחברי הקבוצה.

תודתנו והערכתנו נתונה למארגני הערב:

נשיאת הלשכה **שוש גריצמן**, סגנית הנשיאה **רותי טסל**, ולחברות ועדת התרבות

והקולינריה – **אירית עוז, מלכה**

בר ורחל מיכאלי – על השקעתן

הרבה בהפקת ערב מוצלח, חם

ומהנה.

נסיים באיחולי בריאות שלמה

והחלמה מהירה לכל חברינו שלא

יכלו להשתתף במפגש. אנו מאחלים

להם לשוב במהרה לפעילות ולמפגשים בלשכה, ומצפים לראותם עמנו במפגשים הבאים.

הצליל השמיני של לשכת נס

כתבה מלכה סולומונוביץ- נשיאת לשכת נס

מי אמר שצריך לטוס לחו"ל כדי להרגיש בעולם אחר ?

יש שבתות שבהן יוצאים מהבית, ויש שבתות שבהן יוצאים קצת מגבולות הזמן והמקום. בשבת, 8.8.2026, יצאנו, חברי לשכת נס, לגיחה מיוחדת בגן הלאומי בית גוברין, אל מעמקי האדמה ואל חוויה מיוחדת במערות שבמקום, שהוצג בהן מיצג אורקולי מיוחד.

התחלנו במערות הדרומיות המרהיבות, שהדהימו אותנו בגודלן העצום, בחללים המיוחדים ובחציבות שנעשו בהן לפני מאות ואלפי שנים. קשה שלא לעמוד שם ולהתפעל ממה שיצרו הטבע ובני האדם לפני כל כך הרבה שנים .

אבל גולת הכותרת חיכתה לנו במערות הפעמון עם מיצג "הצליל השמיני".

המוזיקה של אהוד בנאי, עבודת הווידאו של רונן תנחום, קירות הקירטון העצומים והאקוסטיקה המדהימה של המערה התחברו לחוויה שלא דומה לשום מופע רגיל .

אז מהו בעצם "הצליל השמיני"?

שבעה תווים מרכיבים את הסולם המוזיקלי, שבעה ימים את השבוע – ומה נמצא מעבר להם?

המיצג מזמין אותנו לגלות את הצליל השמיני – צליל נסתר שנמצא מעבר למוכר וליומיומי.

המסע לוקח אותנו אל הזיכרון הקדום ביותר שלנו – אל תשעת החודשים ברחם, המקום הראשון שבו היינו עטופים ומוגנים, והקשבנו לעולם דרך צלילים ותחושות.

הקרנות הווידאו על קירות הקירטון הענקיים, המוזיקה וההד המיוחד של המערה יצרו יחד רגע כמעט קסום.

ולרגע אחד – באמת יצאנו מהזמן.

ואז חזרנו למציאות... אבל לפחות חזרנו ביחד!

ואולי זה בעצם ה "צליל השמיני" האמיתי של לשכת נס:

לא רק שבעה תווים ולא רק שבעה ימים – אלא הצליל שנוצר כשחברים נפגשים, צוחקים, חווים וזוכרים כמה טוב להיות ביחד .

תודה גדולה: לטומי – על הרעיון הנהדר והבחירה המיוחדת, **למלכה**- על הארגון, התכנון והדאגה לכל פרט. **לצלמים שלנו**- על העין הטובה ועל הרגעים שתפסתם והפכתם לזיכרונות.

ותודה לכל
החברות
והחברים
שהגיעו, צחקו,
חוו והוסיפו

לערב הזה את מה שאף מיצג לא יכול ליצור לבדו – **חברות, שמחה וביחד.**

אז מה למדנו?

שלא תמיד צריך לנסוע רחוק כדי להגיע רחוק.
לפעמים מספיק לנסוע לבית גוברין, לרדת כמה מטרים מתחת
לאדמה ולעלות משם עם **לב קצת יותר מלא.**
להתראות בשבת הקרובה עם שוש ויורם בריאים!

לינק מקוצר לאתר <https://did.li/9fnsI>

לפייסבוק <https://www.facebook.com/share/p/14orKns5aXS>

בדד בלב פֶּכֶר הוֹמָה / ענת קורן

רֵאִיתִיךָ שְׂרוּעַ עַל קֶרְטוֹן
לְבוּשׁ בְּלוּיִים
חוֹבֵשׁ כּוֹבֵעַ צֶמֶר
בְּקִבּוּק מִים רִיק לְצִדְךָ
הַשְׁמֵשׁ קוֹפֶחֶת
הַלְחוּת כְּבֹדָה
אֶתָּה יָשׁוּ.

הַמוֹנִים מְטִילִים בְּפֶכֶר
מִמְהָרִים לְהַצִּגְתַּ תַּאֲטֹרוֹן
אַחֲרִים נִכְנָסִים לְהִיכַל הַקּוֹנֶצֶרֶט.
עוֹד רָגַע קֵט יִהְיוּ מְשַׁעוֹת קֶסֶם
יִקְנְחוּ בְּבֵית-הַקֶּפֶה הַסָּמוּךְ
יַעֲבְרוּ עַל פִּנְיָךְ
לֹא יִפְּנוּ מִבֵּט
יִמְשִׁיכוּ בְּדֶרֶךְם.

נִכְנָסְתִּי לְמִשְׁכָּן
נִשְׁמָתִי אֲוִיר פְּסָגוֹת
הַתְּרַגְּשִׁיתִי,
הִרְעַתִּי לְשִׁחְקָנִים וְלַתְּפֹאֲרוֹהַ
נִהְיִיתִי.

יָצָאתִי לְרֹחֶבָה
שָׁבֹתִי אֵלַיָּךְ מִהֶסֶסֶת
רָצִיתִי לְהִפָּגֵשׁ אוֹתְךָ
עִם הַתְּרַבּוּת שְׂפוּעָמֶת סְבִיבְךָ
וְאֵינְךָ שֹׁנֵד לָהּ.
אַתָּה שְׂקוּעַ, מְכֻרָּבֵל,
סָגוּר בְּתוֹךְ עוֹלָמְךָ.

יָדִי לֹא נִגָּעָה
דְּמָעַת הַתְּרַגְּשׁוֹת
נִמְחָלָה בְּכֶאֱב.
שָׁבֹתִי לְבֵיתִי.

17.7.2026

מנחם מנדל ובלה גרפינקל - הבית ברחוב איזנברג 2 רחובות

צבי תדמור

מנחם מנדל גרפינקל נולד ב-1871 בפולאוו, עיר מחוז בפרובינציית לובלין בפולין. מספרים כי במהלך נדודיו הגיע לארה"ב ולימים השקיע בנדל"ן בנה בתים להשכרה והתעשר. למנדל ובלה היו ארבע ילדים. בשנות ה-20 של המאה שעברה הם עלו לארץ ישראל והגיעו לרחובות. בני הזוג נרשמו כתושבי המושבה ב-1929. גרפינקל קנה כ-150 דונם מאדמת זרנוקה (כנראה אחרי שנת 1924), נטע פרדס וחפר באר, ובנה רפת גדולה ב-1934.

ב-1928 בנה מנחם את ביתם ברחוב איזנברג מס' 2. הבית רחב הידיים והמפואר עם גן גדול ומטופח, נראה בכל הדרו מרחוב הרצל כשהוא נישא במרום הגבעה של רחוב איזנברג. באותם ימים היה הבית בקצה המושבה. סיפרו כי גרפינקל נהג לעלות על גג הבית ולצפות בפועלים העובדים בפרדסו שהיה ליד פסי הרכבת, במערב רחובות.

על מראה הבית ובעליו נכתב: "רחובות אעפ"י שהיא נחשבת לאחת המושבות הכי ישנות שבארץ בכ"ז חדשה היא, מפני החדש שבה עולה על הישן פי שש או פי שבע... באמת התרחבה רחובות בשתי השנים האחרונות בנקודה שהיא עיקר העיקרים להצלחת יישובנו בארץ, בשטח הקרקע הנטוע פרדסים... הנה למשל גורפינקל יהודי עשיר מניו יורק... בא לרחובות, נטע פרדס של מאתיים דונם, הלך ובנה בית בקצה המושבה. והרי זה ארמון מלכים. ועוד הוסיף לו לבניינו סוכה גדולה ורחבה עם ק"ן פנסי חשמל ועם קישוטים והידור -מצוה שאין כמותה לנו. והרי זה ארמון מלכים... ומכיוון שאנו מזכירים את פנסי החשמל של גורפינקל רוצה אני למסור עובדה אופיינית המתארת לנו את דמותה הרוחנית של רחובות. כידוע אין ברחובות מאור חשמלי, וכשבא גורפינקל הנ"ל ובנה את ארמונו פנה לעשירי הפרדסנים שישתתפו בסידור החשמל לביתם הם. הללו נזדעזעו ממש... טענו הם, אפילו בחינם איננו רוצים במאור החשמל. מאור חשמלי מביא לידי ישיבה בלילות, ואנו רוצים שבנינו יקדימו לקום לצאת לעבודה, רחובות ב"ה אינה תל אביב..."

בלה אשתו של מנדל עזבה את הארץ (כנראה ב-1938) וחזרה לארה"ב, וב-1939 עזב מנדל את הארץ וחזר לארה"ב. כעבור זמן קצר נפטר ברוצ'סטר בארה"ב. חיים מושלין שהיה מנהל המשק החקלאי שלו המשיך לנהל את נכסיו.

על פי הקושאן המנדטורי, נרשם מנדל גרפינקל כבעליו של הבית ב-6 בנובמבר 1930. כך, גם על פי הרישום בלשכת המקרקעין ברחובות. יורשיו, בלה אשתו וארבעת ילדים נרשמו כבעלי הבית בלשכת

המקרקעין ב-16 ביולי 1940, בעקבות פנייתו של הבן סלומון לבית המשפט המחוזי בתל אביב כאשר ביקש להעביר את נכסי אביו ליורשים. כמקובל, בית המשפט פרסם הודעה בעיתונות היומית, כי כל איש שיש לו זכות הנאה מנכסיו של גרפינקל יכול להגיש תביעה לבית המשפט. הרצל וינר, האחים הרמן ואדולף ליפשיץ מרחובות ואחרים, הגישו תביעה לבית המשפט על חובו של גרפינקל אליהם, שפסק כי הרכוש המעוקל בתיק העזבון של מנדל גרפינקל יוצע למכירה. ב-1941 נתן ביהמ"ש פסק דין נגד היורשים: בלה אשת מנדל, הילדים דוד, סלומון, סמואל, והבת דבורה והורה לשלם את החוב.

הבעלות על הבית נרשמה ב-1942 על שמו של משה אוקסהורן וב-1946 עברה הבעלות של הבית על שמה של הגב' אסתר ליפשיץ, אשת הרמן ליפשיץ. (ראו אודות המשפחה בהמשך)

כאמור לעיל, למנחם גרפינקל היו פרדס, בית אריזה, בית באר ורפת ברחובות. על פי חוזה מכר שנחתם בין חיים מושלין ובין מנחם גרפינקל ב-4 בספטמבר 1939, קנה חיים מושלין את הרפת של גרפינקל עם 36 פרים ופרות ו-7 עגלים ועגלות, ושני אוטומובילים ששימשו, אחד להובלת החלב והשני להובלת

הזבל של הרפת. לאחר שעזב מנחם גרפינקל את הארץ עבר הפרדס לבעלותו של חיים מושלין, שהיה מנהל העבודה במשקו. ומאז נשאר בבעלות משפחת מושלין. בשנות ה-40 שימש בית הבאר כמחסן לציד חקלאי, והסככה שלידו כבית אריזה. בשנת 2009 הוקמה במקום חוות סוסים טיפולית (חוות פינוקי). הבית בן שתי קומות נבנה מעל באר מים. בקומת הקרקע היה מנוע ומערכת לשאיבת מי הבאר ובקומה הראשונה חדר מתומן בעל גג רעפים ששימש למגורים. בסמוך לבית הבאר נבנה בית אריזה בשטח 400 מ"ר שנשרף בשנות ה-40 והוחלף מאוחר יותר בסככה חקלאית. בשנת 2013 נהרסה הסככה זו והשטח הופקע לטובת הרחבת מסילת הרכבת.

משפחת ליפשיץ

צבי תדמור

הרמן(צבי) ליפשיץ נולד ביפו ב-1906 לאביו ישעיהו (שעיה) ליפשיץ, שנולד בכפר קטן ברוסיה הלבנה. שעיה התייתם מאביו ומאימו בגיל צעיר. בגיל 17 שעיה ואחיו דויד עזבו את הבית והגיעו לפריז. הם למדו שם צרפתית והתפרנסו בעבודות שונות. דוד היגר לארצות הברית.

שעיה הכיר את שרה, בחורה יהודייה שנולדה בפריז להורים שבאו מרומניה. הם נישאו בפריז ועלו לארץ ישראל ב-1889. בתחילה התיישבו ביפו, עברו לדירה בנחלת בנימין בתל אביב ואח"כ שכרו צריף ברחוב אלנבי. הצרפתית הייתה השפה המדוברת בביתם וכל חמשת ילדיהם דיברו צרפתית.

כאשר הניחו את מסילת הרכבת החיג'אזית שעיה החל לעבוד כקבלן משנה בחברה גרמנית שהניחה את המסילה. הוא נדד עם משפחתו ממקום למקום והילדים נולדו במקומות שונים בהתאם להתקדמות הנחת המסילה. חלק מהילדים נולדו בארץ ישראל. הם נקראו בשני שמות, שם בעברית ושם בגרמנית, בגלל חייהם לצד החברה הגרמנית בכל שנות העבודה של הקמת המסילה. סיפרו במשפחה, כי כאשר הם שהו בטורקיה לצרכי עבודה, הרמן שהיה בן שלוש נחטף בדרישה לתשלום כופר של החוטפים. החברה הגרמנית נעזרה בעובדים מקומיים כדי לשחררו ולהחזירו לחיק משפחתו. כאשר פרצה מלחמת העולם טורקיה גרשה משטחה בעלי נתינות רוסית והמשפחה נאלצה לעזוב ליוון. ביוון, למד הרמן בבית"ס של המיסיון הצרפתי.

לאחר שובם לארץ, בימי מלחמת העולם הראשונה, החל הרמן ללמוד בבית"ס החקלאי מקווה ישראל וסיים שם את לימודיו לאחר תום המלחמה.

שעיה אביו, עם ניסיון כקבלן בפיתוח תשתיות ובהנחת מסילות ברזל החליט אחרי מלחמת העולם הראשונה לנסוע לאפריקה ולנסות את מזלו בכמה ממדינות היבשת. בהמשך, הגיע לקונגו הבלגית, שם עבד בבניית גשרים ובהנחת מסילות ברזל. שני בניו, אדולף והרמן הצטרפו אליו בנסיעתו. בשל התנאים הקשים וללא הצלחה בעבודתו חזר שעיה לתל אביב ב-1922.

ב-1924 קנה שעיה את המגרש ברחוב אלנבי 44. הרמן בנו, שכאמור נסע עימו, ועבד באפריקה כאיש כספים, שב ארצה ועם הכסף שצבר בעבודתו עזר לאביו לממן את בניית הבית בן שלוש הקומות על מגרשם ברחוב גאולה פינת רחוב אלנבי.

ב-1933 נישא הרמן לאסתר לבית צ'רקוב שנולדה בנס ציונה ב-1914.

לימים, הרמן ואחיו אדולף קיבלו זיכיון מחברת הדלק הבריטית "של" למכירת דלק בדרום הארץ. המשפחה עברה לרחובות וגרה ברחוב בני משה. האחים פתחו את משרדם ואת תחנת הדלק שלהם ברחובות ברחוב הרצל מס' 177 (כיום מתחת למסעדת "מו ומו"). יותר מאוחר רכשו שני האחים שלושה מגרשים ברחוב רופין. במגרש, בפינת רחוב הרצל מול הכניסה למכון ויצמן, פתחו תחנת דלק של חברת פז והיא פועלת שם עד היום.

ב-1946 רכשו אסתר והרמן את הבית שבנה מנחם גרפינקל ב-1928 ברחוב איזנברג מס' 2. באותה שנה הבריטים החזיקו בבית והוא שימש אותם כמועדון קצינים. הם תפסו את הבית בתחילת ימי מלחמת העולם השנייה. בסיום המנדט הבריטי, אחרי שהבריטים עזבו את הארץ עברו ההורים עם שני ילדיהם אמנון ורות לגור בבית, אחרי שסיימו את השיפוצים, בסוף 1948.

סיפר אמנון בנו של הרמן: "למשפחתי לא התאפשר לעבור לגור בבית מכיוון שהבריטים תפסו לצורכי הצבא את השטחים מתחת המשטרה ועד לרחוב בן יהודה והפכו אותם לאזור סגור. בזמן המלחמה שימש הבית כמועדון קצינים של הצבא הבריטי. כנראה שבבית לא היה מטבח ולכן מיקמו הבריטים בחצר האחורית צריפים ששימשו בתור מטבח. במרתף מצאנו כיור ענק ולכן ניתן לשער שאזור השירות של הבית היה במרתף והקומה הראשית שימשה רק לאירוח. לפני מספר שנים אפשר היה לראות בחצר האחורית את מגדל הבטון עליו הונח מיכל סולר שבעזרתו הסיקו את תנורי המטבח. בנוסף

אפשר היה להבחין בתעלות באדמה ששימשו לניקוז המים מהמטבח. ב-1948 המגרש כולו היה מלא גדרות תיל (שצה"ל הצעיר שמח לקבל) והבית עצמו היה במצב קשה, הרוס ומוזנח ונדרש לעשות בו שיפוץ יסודי כדי שיהיה ראוי למגורים. דבר ראשון ששמנו לב אליו כשנכנסנו לגור בבית הוא שאין לבית מטבח".

מראה האדריכלי המיוחד של הבית מופיע בספר "מאה בתים ברחובות": וילה בעלת תוכנית מרובעת, בת קומה אחת ומרתף. הגג שטוח. הכניסה היא דרך גרם מדרגות בפינתו הצפונית מזרחית של הבית, המוביל אל מרפסת כניסה מקורה ואל הגג השטוח. מהמרפסת יש כניסה לפרוזדור, שאליו נפתחים חדר השינה, המטבח, חדר האמבטיה, השירותים וחדרון. מצד מערב מתחברים אל הפרוזדור חדר מעבר מאורך, ושני חדרי הסבה או אירוח. חדר המעבר מוביל אל מרפסת גן מרווחת, ממנה יורד גרם מדרגות מונומנטאלי אל הגן. המרפסת אפשרה תצפית טובה אל הכביש הראשי (היום רחוב הרצל) ואל הפרדסים שהשתרעו מעברו מערבה. לחזית הגן קישוט אקלקטי עשיר הכולל מעקה טרומי בסגנון ניאו מורי סביב הגג ובחומת הגן, עמודי המרפסת עם מראה טבעי ובולט (רוסטיקציה). מעקה המרפסת הטרומי מקושט בדגם שניתן להגדירו, מחוסר הגדרה אחרת, "ניאו קדם קולומביאני". לוחות קלסיציסטיים משוקעים מתחת לחלונות וחלונות המרתף עגולים המוקפים מסגרות אומנה בולטות.

הרמן, בצד היותו איש עסקים היה איש ציבור רב פעלים. הוא עשה רבות למען הקהילה בתחומים שונים. הוא היה בהנהלת אגודת מכבי ברחובות, כיהן כיו"ר הסניף המקומי. בשנת 1950 בימי המכביה השלישית נערכו ברחובות תחרויות בכמה ענפים. הרמן שהיה חבר ההנהלה ב"מכבי יהודה" רחובות פעל רבות לארגון התחרויות ולהצלחתן.

הרמן היה בין 11 ממייסדיה של לשכת ביל"ו בארגון "הבונים החופשיים" ברחובות, באוקטובר 1952. טכס יסוד הלשכה התקיים בבית ליפשיץ. הרמן הצטרף לארגון מספר שנים קודם בהיותו אח[חבר] בלשכת "ברקאי" בתל אביב, שנוסדה ב-1906. הרמן כיהן כנשיא לשכת ביל"ו אחרי שעשה מספר תפקידים, ביניהם, חבר ועדת כספים, מפקח, סגן נשיא ועוד. הרמן תרם מכספו, תמך ועזר יחד עם אחי הלשכה באנשים שהיו זקוקים לעזרתם (מתן בסתר) מבלי לפרסם ברבים את מעשי הצדקה שלהם לטובת הקהילה. מפגשים חודשיים של אחי לשכת ביל"ו, לרבות הטקסים וקבלות הפנים לאורחים, התקיימו בקומת המרתף ובבית המשפחה ברחוב איזנברג 2. ב-1954 עברה הלשכה לפעול בדירה בבניין חדש שנבנה ברחוב גורדון ובה בעת, המשיכה לקיים אירועים חגיגיים עם נשות האחים, בבית משפחת ליפשיץ. לימים, אחת מפעולות לשכת בילו שהתפרסמה בעיתונות דיווחה, כי הלשכה אימצה שתי נערות, בוגרות ביה"ס היסודי ותמכה בהן כספית כדי לאפשר להן את המשך לימודיהן בתיכון על שם עמוס דה שליט ברחובות. בספטמבר 1959 התמנה הרמן ליו"ר ועדת הבחירות האזורית באזור רחובות. ב-1960 התקיים כנס ארצי של התאחדות בעלי בתים בישראל ונבחרו מוסדות ההתאחדות והרמן נבחר להיות נציגה של רחובות וחבר בוועד הפועל של הארגון.

באמצע שנות ה-50 על מגרש הבית בחזית הפונה לרחוב הרצל בנה הרמן שלוש חנויות. הבית והגן הגדול והמרשים טופחו, ואחזקתם נשמרה בקפדנות אודות למסירותה של בת הזוג אסתר.

הרמן נפטר ב-16 בספטמבר 1991, נקבר בבית העלמין בחיפה ואסתר נפטרה ב-5 במאי 1997 ונקברה לידו.

לימים, היורשים השכירו את הבית ובמקום פעלה מסעדת "מרגו". ב-2025 חלו שינויים במקום. שלוש החנויות בחזית הוסרו ועל המגרש נבנה בית רב קומות. בית המשפחה עבר תהליך שימור והעירייה החליטה כי לאחר שיסתיימו ההכנות הבית ישמש לפעילותם של בני הגיל השלישי, בניהולה של עמותת על"ה ברחובות.

בית ליפשיץ מהחזית, צילם רון אברהמס

בית ליפשיץ מהצד, צילם רון אברהמס

בני משפחת ליפשיץ

לראות, להביט, להתבונן
צילם יוסי רזי

נען, יולי 26

נתראה בעלון הבא

תם ולא נשלם